

לְבַנְיוֹן אֲבֵרָהֶם לֵב (אד"ם - הכהן)

(וילנה תקנ"ד - תרל"ח)

מורדי אור

ראיתי בפקר צת צאת השמש
 העבים כלם עליה נסבו
 ולכסותה אמרו באפלת אמש.
 לאמר: הן הלילות רחמיהם רבו,
 כי על כפיהם כסו את השבנו,
 בל ינדע לאיש שחרות פנינו.

5

אך זאת הצזה קדמה ראש אשמרת
 ולציני כל מי היא תשלח קרניו,
 לקאות כי לנו קדרות ושחרחרת.
 ותגל בשמתנו בעליל לציניו,
 על כן עליה נסב ונבסנה.
 בעבור תקשרף גם היא, איש כל יראנה.

10

הס בלכם מספני! צנתה השמש,
 האחטא כי לא כמוכם קדרתי,
 מה כי מעטרוני - האורי ימש?

15

5 חשכנו, חושך העבים.
 7 העזה, כינוי לשמש שחומה עו. קדמה ע"פ תהלים ט"ט.
 יתקמח ואיכה ב, יט.
 15 כי מעטרוני, כי תסובבוני. ימש, יסור.

אני לא עוד אחשך, אור לא חסרתי,
לא אותי תחשיכו, כי אם צינים -
אך עוד תנוסו כי אבוא צהרנים.

הו, הו, חשפים, חסרי לב וזהר!
מה יחר אפכם ותקנאו איש דעת,
כי יאיר צינים, כי יפתח צהר
לראות למאורו כל מום כל מגרעת,
עוד תוסיפו סרה תת גם בו דפי,
אנלתי! תחת נוסך עוד תרדופי.

24

תחת נוסך, אנלתי, עוד תרדופי,
תחת כי תבושי עוד גם תבוזי,
תחת הקנצף עוד תגאי תקצופי,
תחת תשובי עוד יותר תלוזי;
הן עוד תרום חכמה תשלח קרניך
ותנגסך, אז תנוסי משנייה.

25

-
- 19 חשוכים, כאן בא הנמשל למה שנאמר קודם, והכוונה
למתנגדי ההשכלה.
23 בו, כאיש הדעת.
24 תחת נוסך, לא רק שאינך בורחת אלא שאת גם רודפת.
28 תלוזי, תוציא לעזי.